

Ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringens funktionelle kompetence

FOB nr. 85.50

Et medlem af en arbejdsløshedskasse havde klaget til ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen over direktoratet for arbejdsløshedsforsikringens afgørelse vedrørende spørgsmålet om hans ret til medlemskab af kassen. I den anledning traf ankenævnet som første instans afgørelse om, at kassen ikke havde krav på refusion fra statskassen for et dagpengebeløb, som kassen med urette havde udbetalt til medlemmet.

Udtalt, at ankenævnet havde savnet (funktionel) kompetence til at træffe afgørelsen.

Henstillet til ankenævnet at ophæve afgørelsen og eventuelt anmode direktoratet om som tilsynsmyndighed at træffe afgørelse i første instans om spørgsmålet.

(J.nr. 1983-493-02).

Specialarbejdernes Arbejdsløshedskasse klagede til mig over en afgørelse, der var truffet af ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen. Ankenævnet havde truffet afgørelse efter arbejdsløshedsforsikringslovens § 86, stk. 2, 1. pkt., om, at arbejdsløshedskassen ikke havde krav på refusion fra statskassen for et dagpengebeløb, som med urette var udbetalt til et medlem af kassen.

Ankenævnet anførte i sin udtalelse til mig, at nævnet ikke fandt, at der var noget til hinder for, at nævnet i den foreliggende sag havde inddraget spørgsmålet om tilbagebetaling af dagpenge i overvejelserne omkring behandlingen af spørgsmålet om overflytning til en kasse for lønmodtagere. Ved sin afsluttende mødebehandling af sagen havde ankenævnet således fundet, at den pågældende afdeling af SID ved dagpengeudbetalingens påbegyndelse var bekendt med medlemmets situation og derfor burde være kommet i tvivl om medlemmets dagpengeret og have stillet dagpengeudbetalingen i bero, indtil spørgsmålet var blevet behandlet i hovedledelsen eller arbejdsdirektoratet.

Jeg udtalte i en skrivelse til ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen følgende:

» ...

I den foreliggende sag traf ankenævnet afgørelse om at pålægge Specialarbejdernes Arbejdsløshedskasse *kasseansvar* i anledning af, at kassen med urette havde udbetalt arbejdsløshedsdagpenge til (medlemmet). Hverken om dette ansvarsspørgsmål eller i øvrigt om tilbagebetaling

havde arbejdsdirektoratet truffet nogen afgørelse. Jeg bemærker herved, at ankenævnet på (et tidligere) møde traf beslutning om at anmode arbejdsdirektoratet om som 1. instans på grundlag af de fremkomne oplysninger at tage stilling til, om (medlemmet) kunne genindtræde i dagpengeretten. Derimod anmodede ankenævnet ikke arbejdsdirektoratet om at tage stilling til spørgsmålet, om der var grundlag for at holde kassen ansvarlig for de udbetalte dagpenge. I sagen ses arbejdsdirektoratet alene at have taget stilling til, om (medlemmet) opfyldte betingelserne for medlemskab af en arbejdsløshedskasse for lønmodtagere og for at modtage dagpenge. Direktoratet ses ikke på noget tidspunkt at have taget stilling til, om betingelserne i øvrigt for kasseansvar i medfør af arbejdsløshedsforsikringslovens § 86, stk. 2, 1. pkt., var opfyldt.

Der er således tale om, at ankenævnet som 1. instans og af egen drift har rejst spørgsmålet om kasseansvar og truffet afgørelse om at pålægge kassen et sådant ansvar. Spørgsmålet om ankenævnets kompetence hertil er ikke (i første række) et spørgsmål om ankenævnets adgang til at træffe afgørelse *reformatio in pejus* i forhold til en klager (jfr. den sag, der er refereret i min beretning for 1984, s. 32 ff., jfr. 1985, s. 226 f.), men derimod et spørgsmål om, hvorvidt ankenævnet i det hele taget har handlet inden for sin (funktionelle) kompetence. Forholdet er efter min opfattelse det, at ankenævnet i det foreliggende tilfælde har truffet en »tilsynsafgørelse«, der henhører under direktoratet for arbejdsløshedsforsikringen, og som kun kan indbringes for ankenævnet ved klage fra en dertil berettiget person eller kasse, jfr. arbejdsløshedsforsikringslovens § 99, stk. 1, jfr. § 86, stk. 2, 1. pkt.

Det er herefter min opfattelse, at ankenævnet har savnet kompetence til at træffe den foreliggende afgørelse om at pålægge Specialarbejdernes Arbejdsløshedskasse at tilbagebetale statsrefusionen af det udbetalte dagpengebeløb.

Jeg henstiller til ankenævnet at ophæve den trufne afgørelse og eventuelt anmode direktoratet for arbejdsløshedsforsikringen om som tilsynsmyndighed at træffe afgørelse i 1. instans om spørgsmålet om kasseansvar.

...«

Den 19. september 1985 sendte ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen mig nævnets nye afgørelse i sagen. Nævnet havde truffet følgende afgørelse:

»Sagen har ... været behandlet på ankenævnets møde den 15. august 1985, hvor det besluttedes at ophæve ankenævnets afgørelse om, at kassen skal være ansvarlig for tilbagebetalingen af det med urette udbetalte dagpengebeløb.

Direktoratet for arbejdsløshedsforsikringen anmodes om som tilsynsmyndighed at træffe afgørelse som 1. instans af spørgsmålet om, hvorvidt der er grundlag for at pålægge kassen ansvar for tilbagebetalingen.«

Jeg meddelte herefter ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen, at jeg havde taget det oplyste til efterretning.